

gjorde Loven anvendelig over for Landet. Det har Landstinget heller ikke villet være med til, og det har indtatt en Bestemmelse om Erstatningspligt. Den har Udvalget dog ikke fundet tilstrækkelig. Man har ikke fundet, at det var nok, at man erstattede de Udgifter, som den vedkommende Lodsejer havde ved at flytte sin Mødding, ved at skaffe andet Afløb for urent Vand o. s. v. Der skulde tillige gives Erstatning for Indskrænkningerne i den fri Brug af Jorden, og man har derfor foreslaaget, at der skal gives Erstatning for alt Tab eller Skade, som paabyrdes den vedkommende Lodsejer ved Anvendelsen af denne Lovs Bestemmelser. Endelig har hele Udvalget foreslaaet at indsætte en ny § 5, der gaa ud paa at give de Vandværker, der ønske at føre en Ledning med lukkede Rør over andres Grund, Lov dertil, naturligvis mod fuld Erstatning. Naar Udvalget enstemmig har indtatt denne Ændring ligesom de øvrige Ændringer, er det fordi det trindt omkring i Landet bliver mere og mere almindeligt, at man, i Stedet for at forsyne sig med Vand fra Vandbeholdere og aabne Ledninger, forsyner sig ved Hjælp af Boringer og lukkede Ledninger, og det er da ofte en meget stor Gæne at komme over forskellige Folks Grunde. Det viser sig selv ved maas Vandværker, hvor f. Eks. 3-4 Gaarde paa Landet ligge sammen, at man har vanskeligt ved at faa lagt en lukket Ledning, fordi en enkelt mindre Lodsejer gør Indvendinger. Man finder det naturligt, at naar de vedkommende betale efter uwillige Mandes Stån, bør de have Lov til at lade en saadan lukket Ledning gaa over anden Mandes Grund. Ministeren gjorde i Udvalget eller mere underhaanden nogle Indvendinger imod dette Forslag. Jeg vil imidlertid haabe, at den ærede Minister er kommet til et noget andet Syn paa denne Bestemmelse. I det hele vil jeg haabe, at den højtærede Minister kan tage velvilligt imod disse Ændringer. Jeg tror i det hele at turde sige, at der fra alle Sider i Udvalget er vist stor Smødekønnen. Det bevises bedst ved, at hele Udvalget er blevet enigt. Jeg tør derfor ogsaa haabe, at det høje Landsting vil tage Hensyn hertil, saa at vi kunne faa denne Lov gennemført inden Samlingens Slutning. Jeg tror, at det vil blive hilset med Glæde rundt om i Landet. Det er af meget større Betydning, end man i Almindelighed antager. Det drejer sig om Interesser for Tusinder af Mennesker paa Landet og i Byerne, dels Folk, der skulle have Vandværker, dels Folk, der skulle aftsaa Grunde og gaa ind paa Indskrænkninger i Brugen af deres Jorder til Fordel

for dem, der skulle have Vand. Hermed skal jeg anbefale Udvalgets Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Hørring):

Med Hensyn til de af Udvalget stillede Ændringsforslag skal jeg udtale, at jeg kan tiltræde Ændringsforslaget Nr. 1 til § 2. Under Nr. 2 og 3 har jeg stillet Ændringsforslag, der gaa ud paa at forbyde at lede urent Vand ned i vandsørende Lag, som benyttes til Kjøbenhavns Vandforsyning. Men da det samme Emne er behandlet i det af Udvalget under Nr. 4 stillede Ændringsforslag, og da jeg efter den Maade, hvorpaa Udvalget har stillet sig til mine Ændringsforslag, ikke har nogen Udsigt til, at de skulde gaa igennem, skal jeg tage dem tilbage. Hvad Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 4 angaar, kan jeg slutte mig dertil, om jeg end ikke er fuldt ud tilfreds med Redaktionen. Manglerne ved denne ere dog ikke større, end at jeg mener, at de meget vel kunne passere, og jeg kan derfor acceptere Forslaget. Under Nr. 5 har Udvalget foreslaaet at indsætte en ny § 5, som skulde give Regler for Afgangen for Kommuner uden for Kjøbenhavn til at erhverve Grund til Anlæg af lukkede Vandledninger. Det er en ny Tante, Udvalget her har fremjat, at der saaledes skulde gives Kommunerne en almindelig Ekspropriationsret paa dette Omraade. Vi have for Kjøbenhavns Vedkommende det Forhold, at Kjøbenhavn har en saadan Ekspropriationslov, men den gælder kun for 5 Aar ad Gangen — det er ikke saa længe siden den blev forlænget paa 5 Aar — medens vi ikke have dertil hørende Bestemmelser for de andre Kommuner, og saa vidt jeg ved, har der ogsaa været megen Betænkelighed ved at gaa til saadanne almindelige Regler, der skulde hjemle Kommunerne Ekspropriationsret til Vandafledningsanlæg. Imidlertid, det nu, her er fremkommet, er dette, at man vil indskrænke Ekspropriationsretten til at gælde lukkede Vandledninger, og jeg tror, at det er en rigtig Tante. Jeg vil for mit Vedkommende meget gerne optage denne Tante og se at føre den igennem, men jeg kan ikke slutte mig til Ændringsforslaget, som det foreligger her, allerede af den Grund, at det for mig staar som noget utvivlsomt, at man ikke vil kunne tage Henvisningen til Bestemmelserne i Loven om Vands Afledning og Afbenyttelse af 28de Maj 1880 §§ 52 og 53 som afgørende for den Fremgangsmaade, der skal følges ved Ekspropriationen. De paagældende Bestemmelser i Vandafledningsloven angaa et helt andet